

## Norii acei

Daniel Vișan-Dimitriu

---

Întinde-ți mâna peste ape  
Să o mai strâng,  
Să o sărut,  
Să-i simt parfumul și căldura,  
Să-i trec,  
Din buzele-mi,  
Arsura  
Pe care-o au din vremea care  
A devenit, treptat, trecut.

Și de-oi putea, pe tine, toată,  
În brațe,  
Iarăși,  
Să te strâng,  
Să simt obrazul tău pe piept  
Cerându-și locul lui de drept,  
Voi ști,  
Atunci,  
Că-i primăvară,  
Iar primăvara norii plâng.

Și-i voi certa cu-a mea privire,  
Îi voi urî pe norii-acei,  
Căci îmi vor aminti de lacrimi  
Cu gust amar,  
Cu gust de patimi,  
Ce-au curs,  
Izbindu-se de valuri,  
Din ochii tăi,  
Din ochii mei.